

Herodeese soldat ja lapsed

K. BUSCHI KIRJASTUS TALLINNAS

Herodeese soldat ja lapsed.

Lastemäng.

Psalmid.

Kuningas Herodes. Herodeese soldat, poisß Joosep, hulk lapsi.

Mängupaik: õue.

L a p s e d.

(Käivad käsiläes ringi ja laulavad:)

Meie, lapsed, lusti löögem
Lusti löögem, pärast söögem,
Lastem lahed laulud lahti,
Ringi läia nüüd meil mahti

Pole kartu mingit kurja,
Mis meil ajaks mängi nurja,
Laulgem lõbus lalla, lalla,
Laulgem laulud taeva alla!

Üks laps. (Waatab seljataha, jääb seisma:)
Waadake, mis mehed sealt tulewad.

35666

Kõik lapsed. (Jäävad seisma).

Üks laps. Need mehed nähakse kurjad
kullid olevat.

Kõik lapsed. Pögeneme warjule! (Pögene-
wad warjule.)

Herodes. (Tuleb eemalt mõõdetud sammudega ligemale, paar sammu ta järel soldat. Jääb seisma.) Soldat!

Soldat. Siin, kuningas. (Astub auupat-
likult Herodese ette, jääb seisma).

Herodes. Kas sa Petlemma tunnend?

Soldat. (Tasakesi.) Kuningale ei tohi
ialgi ei ütelda. (Waljusti.) Nagu oma wiis
fõrme!

Herodes. Wäga hea! Niisugust meest lä-
heb mulle tarwis.

Soldat. Olen walmis kuningas kasku
täitma.

Herodes. Siis mine siia Petlemma ja
tapa kõik kahe aastased lapsed ja kes selle üm-
ber. Ma olen kuulnud, et Petlemmas laps
sündinud, kes kuningaid trooni pealt tahab ära
lükata. Et õnnetust ei sünniks, tarwis see
laps ära tappa. Ma ei tea ometi, kes see laps
on. Sellepärast on kõige parem nõuu: tapa
kõik lapsed ära!

Soldat. Piab sündima, kuningas! Raiun

laste pead niisama otjast ära, nagu oleksivad need ohakate pead. Kuningas olgu julge: ainusti kurjategijat ei jäta ma elusse!

Herodes. Kui ja mu käsku hoolega täidad, tõstan sind ülemaks ehk panen sulle auutähe rinda!

Soldat. Parem, kui kuningas mõlemaid annab.

Herodes. Oh ja kaval! Aoh, küll me näeme, kuidas mu käsku täidad. (Säheb pikkamisi ära.)

Soldat. (üksi.) Nüüd olen nagu kuningas. Võin tappa, keda tahan, ja elusse jätta, keda tahan. Nii suurt võimust pole mul enne veel olnud. Tarwis ennast selle suure töö vastu hästi ette valmistada. Petlemma ei tunne ma sugugi, aga küll ma lapsi leian! Kuningas lubas mind ülemaks teha. Pean siis aegjasti enesele ülema nägu tegema.

(Võtab mõõga rööblt, paneb selja taha maha, ajab pea tullaesse ja hakkab luuenõpiseid uuesti sinni panema.)

Paar poissi (Pistarsad pead varjult välja. Tasatessi): Waata, seal wa mõrtsukas seisab. Tarwis talle õige wingerpussi mängida. Joosep, sul on hea puust mõõk tupes. Mine, võta soldati mõõk ära, pane oma puumõõk asemele!

Joosep. Seda tarwis teha.

(Väheb kalaja, võtab soldati mõõga tupest, paneb oma puu mõõga asemele. Soldat ei näe midagi. Joosep läheb siis, wiib soldati mõõga varjule.)

Soldat (Võtab puu mõõga, paneb wõõle). Sooh, nüüd on mees walmis, nüüd wõib lapsi otsima minna!

Lapsed. (Tulewad warjult üsifikult wä'ja. Üks ütleb): Mis ja siis lastest tahad, kroonumehike?

Soldat. Wait, lapsed. Sedawiisi ei tohi te minusuguse juure mehega rääkida. Huupalikult peate minuga kõnelema.

Üks pois. Kudas pada, nõnda kaan.

Soldat. Suu pea, pois. Tule siia ja wasta mulle mu küsimise peale.

Pois. (Astub sirgelt soldati ette.) Mis siis, kroonumehike?

Soldat. Ma olen juba ütelnud, sedawiisi ei tohi te rääkida. Ma olen juur kuningamees.

Pois. (Pilgates.) Suur kuningamees!

Soldat. Öige! Waat, nii piawad lapsed ütlema.

Lapsed. Nii! Nii!

Soldat. (Tõmmab käega.) Nüüd aga tule siia, pois, ja ütle mulle, kui wana ja oled? Kas oled ehk kahe aastane?

P o i s s.

Küll sa oled, soldat, rumal
Nagu aia nurgas humal.
Etis siis märta fina,
12 aastat wana mina!

L a p s e d.

(Kõik looris, laulavad:)

Küll sa oled, soldat, rumal,
Nagu aia nurgas humal:
Mine, õpi tarkust enne,
Ja siis küsi, wennitene!

S o l d a t. Pidage suud, lapsed! Niisugust
lauulu ma ei jalli!

L a p s e d. Hea küll, oleme siis wait.

S o l d a t. Aga sina, pois, tule mu juurde.
(Rutsub ühte pois'i käega) Ütle mulle, kas oled
kahe aastane?

P o i s s. Enne ütle mulle, mi's sul seda tar-
wis teada on. Siis ütlen, kui wana ma olen.

S o l d a t. Herodes andis mulle käsu, kõiki
lapsi ära tappa, kes kahe aastased on.

P o i s s. Kas tütarlapsi ka?

S o l d a t. (Lööb käega otja ette.) Jah, seda ma

ei tea. Unustasin Herodeselt küsida. Tarwis
õige küsima minna. (Astub paari samm u edasi.)
Ah, tühja ka. Kõpsin õige ära, kes ette juh-
tub, olgu poisiks ehk tüdruk. Niida rohkem, seda
parem! Üüüd aga ütle mulle, poisiks, kui wana
ja oled?

P o i s s. (Laulab):

Küll ja oled, soldat, rumal,
Nagu aia nurgas humal,
Et siis seda märka sina,
Kümme aastat wana mina.

K õ i l l a p s e d.

(Laulavad kooris.)

Küll ja oled, soldat, rumal
Nagu aia nurgas humal!
Mine, nõgesid ja niida
Ja siis oma kangust kiida!

S o l d a t. Wait, lapsed! Jälle niisugune
rumal laul. Ma pian oma mõõgaga teil kõik
lollid laulud peast wälja taguma!

P o i s s:

Saagu, saagu, ma saatan,
Mingu, mingu, mina nean,
Mööd sul puiseks läest tupes,
Puiseks tupes, puiseks piõs!

Soldat. (Raerab.) Ei ma ju sajatamist
karda. (Lõbb käega mõdga peale.) Minu mõõf
jäab ikka mõdgaiks. (Pöörab ennast ühe poisi poole.)
Nüüd tule sina suure kohtusaksja ette ja ütli,
kui wana sa oled!

Poiss. (Pilgates.) Kahe aastaue.

Soldat. No waat see on hea. Sina
oled mu meele järele. Sinu pea ma napsan
kohe otsast.

L a a s e d. (Laulawat)

Küll sa oled, soldat, rumal,
Ragu aia nurgas humal,
Mitne nõgesid ja niida
Ja nii oma tangust liida!

Soldat. Wait, lapsed! Waadake parem,
kudas ma poisi pea otsast ära raiun! (Tõmmab
mõdga tupest.)

Lapsed. Raud puuks!

Soldat. (Chmatab.) Mis lugu see on?
Mu mõõf ongi puuks moondunud. Need lap-
sed on ju päris imetegijad. Ei nendesse tohi
puutuda. Siiski võib olla, et petan ennast.
Earwis õige proowi teha! (Tahab puu mõdgage
poisi peab otsast lüüa, poiss jookseb eest ära.)

Poiss. (Jookseb ja hüüab.) Raud puuks!

Soldat. Või puuks! Küll ma näitan,

mis tubli mõõl mul on! (Lööb puu mõõla mingi asja vastu. Mõõl läheb puruks.) Helde taevas! Eks ole lugu hull! Lapsed ongi mu mõõga puuks moondanud! Ei neisse tohi puutada. Minu poolest jäägu nad kõil elama!

Üks pois. Aoh kroonumehike, miks sa poisi pead otsast ära ei löö?

Soldat. Wait, lapsed. Terwe maailm jookseb mu ees ratast ringi. Ma ei tea enam, mis teha!

Lapsed. (Laulavad)

Rüü ja oled, soldat, rumal,
Ragu aia nurgas humal;
Mine nõgesid ja niida
Ja siis oma kangust kiida.

Soldat. (Sääb mõttesse.) Mis ma nüüd peale hakkän.

Üks laps. Waadake, kes sealt tuleb.
Teised lapsed. - Kuningas Herodes.

Soldat. (Waatab.) Herodes jah! Mis ma nüüd tegema hakkän? (Mõtleb.) Aga pole wiga! Julgust piab olema!

Lapsed. (Pögenewad seni kõil warjule.)

Herodes. Siia, soldat!

Soldat. (Astub kärmesti kuninga ette, jääb sirgelt seisema.) Siin olen, kuningas!

Herodes. Kas oled mu käsku täitnud?

Soldat. Karwa pealt, kuningas!

Herodes. Kas ja lapsed ära tapsid?

Soldat. Kõik tütarlapsed, kuningas!

Herodes. (Ohmatades.) Mis? Tütar-
lapsed?

Soldat. Tütarlapsed ja poisilapsed ka!

Herodes. No see on hea! Sai mõniküm-
mend tütarlast otsa, pole sest lugu ühtigi, kui
ühtlasi ka poisid surma saavad. Poistega sai
jiis ikka kardetaw poisiki otsa!

Soldat. Muidugi, kuningas! Tapsin teisi
nii, et mõõk üsna ära kulus. Eõmmab mõõga
tupest välja.)

Herodes. Aga see on puu mõõk!

Soldat. Raudne mõõk kulus ära, võtsin
puu mõõga asemele. Ka puumõõk kulus ära.

Herodes. Selle wahwa teo eest tõstan
sind underwitsaks. Auutähels annan sulle oma
nõõbi, mis mu kuue eest maha kullus. (Annab
soldatile nõõbi.)

Soldat. (Võtub nõõbi, pöörab ümber ja
sallitab Herodese nägemata.)

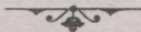
Herodes. Müüd läki koju. (Herodes ees,
soldat taga, hakkawad pikkamisi ära minema.)

Ľ a p ſ e d.

(Tulewad warjult wälja, laulavad.)

Küll, Heroodes, oled loll,
Loll sus tõesti iga toll.
Loll sa, loll su soldat ka
Kõige ettemõttega!

Mees kõik me elame.
Elame ja laulame!
Kõigil teada anname,
Et te lollid olete.

EESTI ÜLÜPLASTE

SELT

HARTS